

Budapest

KÓBOR TAMÁS¹¹

A hiúság vásárja ez, a ragyogó gazdagság, Budapest társadalmi életének valóságos potemkiniádája. [...]

Éva benyitott a kávéházba, az orfeumból épp most szivárgott le a közönség és eloszlott az asztalok mellett. Éva végigsietett a kávéházon s benézett minden rekeszbe, ahol a chantant-énekesnők extravagáns toiletteben, óriás kalappal a fejükön barátaik társaságában ittak és cigarettáztak. A megfulladásig meleg helyiségben a pincérek csurgó verejtékkal rohantak keresztül-kasul, a virágáros kisasszonyok festett orcáin barázdákat mosott az izzadság, melynek szaga undorítóan győzedelmeskedett a dohányfüstön, a pálinka- és sörszagon. Tányérok, poharak csörömpölése, hangos beszéd és éles kacagás zivaja különös, ijesztő zajba tolult össze. Éva már rég nem járt ilyen helyeken, majd megtántorodott.

Akit keresett, azt nem találta. [...]

– Sáríka! – kiált ismét Éva, és a két karjánál fogva megrázza.

Ez lomhán, nehezen emeli föl a szempilláit, csak lassan eszmél magára ... [...]

És a két leánynak, aki gyermekkorától fogva soha szeretettel nem nézett egymásra, most itt, az erkölcsi pocsolyában találkozott a lelke.

(Budapest, 1901. 8., 276., 281–282.)

¹¹ A *Budapesti Negyed* 23. 1999/1. száma Kóbor Tamásnak állított emléket.